

Folketingets Retsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 2504

Doknr.
567589

Dato
23-05-2022

Folketingets Retsudvalg har d. 26. april 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 806 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 806:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke sanktionsmuligheder der i dag eksisterer i tilfælde af chikane mellem parterne i en familieretssag, og er ministeren indstillet på at se på, om der kan iværksættes yderligere tiltag for at forhindre, at den ene eller begge parter kan chikanere hinanden f.eks. ved ikke at efterleve familierettens afgørelser om samvær, bopæl m.v."

Svar:

Der har over tid været stort fokus på sager om samarbejdschikane, hvilket også afspejler sig i forældreansvarslovens regler og de redskaber, som systemet har for at kunne sætte ind over for samarbejdschikane.

Forsøger en forælder uden grund at hindre den anden forælders kontakt til barnet, kan det således få betydning for afgørelsen om forældremyndighed eller om barnets bopæl. I de tilfælde tillægges det stor vægt, hvem af forældrene der har bedst evne til at samarbejde og dermed på længere sigt kan sikre barnets samvær med den anden forælder. Forældremyndigheden vil således kunne tildeles denne forælder. Dette er bl.a. kommet til udtryk i en Højesteretsdom, hvor retten fandt, at den ene af forældrene gennem en længere periode havde udøvet grov samværschikane, og at det derfor var bedst for barnet, at forældremyndigheden blev tillagt den anden forælder, der måtte antages at være bedst til at kunne sikre barnets kontakt til begge forældre.

I 2015 vedtog et enigt Folketing den såkaldte "chikanepakke", hvor der blev givet forskellige redskaber til at imødegå samarbejdschikane i forældreansvarssager. Med pakken blev der bl.a. indført mødepligt til møder i Familieretshuset, kontaktbevarende samvær, der skal fastsættes hurtigst muligt og inden 3 uger, og automatisk erstatningssamvær, hvis et samvær ikke gennemføres.

Efterlever en forælder ikke en afgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær, kan den forælder, der ikke får barnet udleveret, rette henvendelse til familieretten og bede om, at afgørelsen fuldbyrdes.

Familieretten forsøger at forlige sagen, men lykkes det ikke, og er der tvivl om, hvorvidt afgørelsen bør fuldbyrdes, skal dommeren henvise sagen til behandling i Familieretshuset.

Endelig har retten en række tvangsmidler, som kan benyttes, hvis sagen ikke forliges eller henvises til Familieretshuset. Det er tvangsbøder og muligheden for at tilbageholde den forælder, som ikke vil udlevere barnet, så den anden forælder i mellemtiden kan hente barnet, fx i institutionen. I sidste ende kan barnet hentes med politiets hjælp, og i den forbindelse deltager en børnesagkyndig fra Familieretshusets børneenhed, som vurderer, om en fuldbyrdelse er bedst for barnet, og en repræsentant fra kommunen.

Jeg mener på den baggrund, at Familieretshuset og familieretten har en række gode redskaber til at imødegå samarbejdsskikane, og jeg mener derfor ikke, at der er behov for yderligere tiltag.

Jeg kan til orientering endvidere oplyse, at VIVE netop har offentliggjort undersøgelsen "Fuldbyrdelsessager efter forældreansvarsloven", som belyser området, herunder anvendelsen af de forskellige tvangsmidler. Jeg har tidligere sendt undersøgelsen til Social- og Ældreudvalget samt inviteret social- og familieordførerne til en gennemgang af denne.

Med venlig hilsen
Astrid Krag